

न अवदत् । अतः सा शैक्ति स्म। आस वृक्षाद्य
समीपं गत्वा सर्वे कुश्वानि अवदत् च । अम्बायाः दिन-
विषये सदा कसन्ता कुश्वाना अभवत् । एकस्मिन्
दिने अम्बायाः दिनः मूर्च्छिता अभवत् । सा अम्बा
गृहीत्वा आशुपत्नीं गतवती । नत् आराज्य कन्दे
अनेकाः भिक्षवराः च आसन् । कचनदिनानन्तरं
माता शाल्यावल्ग्वी च अभवत् । चिकित्साय तस्यायाः
हृत्तं धनं (वित्तं) च न आसीत् । जीवितं नयितुं
सा अनेकानि कष्टाः च शक्ति । प्रतिदिनं सा
गृहकार्याणि कर्तुं गतवती । नत् वत्सरे कसन्त्याः
आम्रवृक्षे फलानि प्रशयिता अभवत् । नदा सा प्रतिदिनं
आम्नानि गृहीत्वा अपणं गत्वा क्रीणमं अकरोत् ।
सा वित्तं समाहर्तुं परिश्रमं अकरोत् । एकदा
कसन्ता शाल्यान्ने अम्बाय भक्षणं देकानुं आराज्य
कन्दे गच्छति स्म । नदा सा तत् एकः भान्तं
अपश्यत् । सः आहाय्य उच्यैः कन्देनं च अकरोत् ।
भान्तस्य कन्देनं श्रुत्वा कसन्त्यायाः हृदयं कुश्विता
अभवत् । सा तस्यायाः भक्षणं भान्ताय अददात् ।

भ्रान्तः आहारं शीघ्रम् भोज्यं कमलाय

अनेकानि अनुग्रह वचनानि च अवदत्। नका तस्यायाः

मनः सन्तोषेण भरिता च आसीत्। अनन्तर किने

कमला तस्य भ्रान्तस्य समीपं गतवती। तदा भ्रान्तः

कमलां अवदत्। "कमला, अहं त्वः अध्यापकः भवति।

भक्षणस्य, स्नेहस्य च कौशल्येण च अहं त्वः भ्रान्तः

आसीत्। किन्तु त्वः नव स्नेहेन मम आशुष्यं

सुखं प्रप्तति" इति। तदा कमला अतीव सन्तोषेण

अप्रकटत्। तदा अध्यापकः अपृच्छत्। "कमला

नव अम्बा अस्वयं व्याधिता वा? किन्तु किमर्थं

तस्यायाः भक्षणं कर्तसि। किमर्थं त्वम् मां किनाम्

कम्पा अकरोत्। तदा कमला किञ्चित् समयं विचिन्त्या

अकरोत् अवदत्। "अध्यापक, सर्वे जनाः मम बन्धु

जनाः भवति। अतः सर्वे जनाः मम मनं तुल्याः

भवति। मम अम्बा मते मध्याह्ने भक्षणं अखादत्। अतः

मम अम्बायाः आशुष्यं सुखं आसीत्। किन्तु त्वम्

अतः अहं किनाम् कम्पा अकरोत्"। तदा अध्यापकः

सन्तुष्टः अभवत्। कमला अभिमानिता च। अम्बायाः
चिकित्साय सः अध्यापकः वित्तं अकरोत् अकरोत्।

कमलायाः मने सन्तोषेण कुरिता च। सा प्रथमं
नश्य आभक्षस्य समीपं गत्वा धन्यवादः अर्पयति
अपीति स्म। नश्यायाः अम्बा मुखं प्रापितवती
य। कंचन किंननन्तरं कमलायाः भवनस्य
अड.कणात् उच्चैः शकं यद्यं शृणोति स्म

^{१९} अड.कण स्थितत्वात् स्थितम् आभात्
प्रथमं कलं ट्युते, मातृनेतृभ्यां - - - - -

तथा अवाचयति. स्म कमला विद्यालयं

गच्छन्तु आरभत ।

||

— * —